

To nám ta dovolená pěkně začíná!

Sem si říkala, když sem tvrdla v práci a čekala na Brtnika, kterýho zajali v jeho práci. Bylo mi ho líto, páč to vypadalo, že ho ani nepustěj domu, nebo co.

Tak sem cestou v autě ani nedutala, aby mohl jen tak jet a mozkově hnít a nedumat nad ničím, ani nad tím ,co vykládá ta pani vedle něj. Byl zničenej jak bitevní póle. Takže po příjezdu domů jsem po vypuštění ohařísek na zahradu přišla s tím, že si nejdřív dáme napůl jedno pivo a pak půjdeme venčit. A pojmemo to velmi vlažně - den před tím jsme to naopak pojali velmi akčně . A navíc teď nás čeká volno volničko a spousta venčení. Takže to prostě dneska zkrouhnem a půjdem jen do úvoza. S povděkem to přijal a upadnul do sesle na zápraží. Pivo vypil jako první, tak jsem ten svůj zbytek skleničky do sebe rychle poslala a šlo se.

A víte co?? Byla z toho jedna z nejbáječnějších procházek, kdy z něj navíc evidentně - všechno asi ne, ale spousta z toho jo- spadlo. V úvozu jsme hrozivě mocinky moc blbli s ohaříkama s balonkama a s Bubrdlí s jejím aportíkem. Sice ho nepodá, ale moc jí baví ho honit , když s ním utíkáte. A tím pádem si prostě hraje a to je mooooc nejmocněji dobře. Ono se i na krátkým úseku dá udělat venčení tak, že pes si ho užije, upustí páru a dobře se celkově vyvenčí.

Rumouš byl unešen z toho, že jsme se zapikolíkvali u stěny smrti. Víte, jak kdysi jezdili na motorkách na té kolmé stěně smrti, že jo? Stěna do kruhu, řev motoru, smrad bencýna, a motorka kroužila po kolmý dřevěný stěně. Tak sice ne dřevěnou, ale podobně kolmou stěnu máme na jedny straně úvozu. A to je prej nejmocněji pro hru s balonkem. Ať už , když za nim letíte nahoru, nebo když si ho pustíte a letíte zase dolů a tak furt dokolečka jako.....no ano, ano, jako blášen. Ale šťastnej blášen. Taliprdová taky lítala za balonkem - nejdřív jen úvozem sem a tam a pak ji Brtnik taky několikrát poslal na stěnu smrti. No a Bubi si spokojeně utíkala za mnou a utíkajícím aportíkem.

Myslela jsem, že to na konci úvozu otočíme zpátky domů, ale pan domácí překvapil. Navrhnul, abychom se vydali na strniště. Větší radost nemohl ohaříkům udělat!!! A mně taky. Vlastně.... mohl.... mohl. Jednomu z ohaříků jo. A to Bubiince. Protože ji odcvaknul z vodítka a ona mohla svobodně vyrazit do prostoru. Vždycky, když dojde k tomu, že člověk může psa konečně z toho vodítka uvolnit a dívat se na něj, jak šťastlivě a svobodně se pohybuje, tam kam chce, jsem spokojená.

To nám ta dovolená pěkně začíná!

Bubi se nadšeně připojila k Tali a obě zkoumaly v elegantním (no.....u Bubi to s tou elegancí je trochu nadsázka) cvalu strniště, kde to pochopitelně žije. A Rumoušek tak měl nás oba pro sebe. To se muselo využít, to je jasňačka. Takže balonek lítal sééém a tááám a Rumouš smykoval, pádil, tryskal a výskokoval. A pak za sebou vláčel jazyk jako kravatu. Ne, to značně přeháním. Takhle daleko bych to zajít nenechala. Vždycky byla pauzička na hledání . A pak si i musel občas počkat, protože jsme jednak obě holky přivolávali a já měla radost z toho, jak pěkně Bubi funguje. A druhak jsme jim občas taky dopřáli hru s balonkem a aportíkem, aby furt jen nesmejčily s rypákem u země.

Bubišková se pak vydala na samostatnej průzkum teréna a smažila to polem k cestě. Využila jsem toho a zapískala jí signál k návratu. Přišlo příjemný překvápko. Důchodkyně se otočila a valila za námi zpátky. JUPIAJÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉ!! Jasně, nelze na to spoléhat, ale pěkněj posun to je, řekla bych. Ne? Brtník se pak věnoval oběma maďarům a já si vyhradila čas pro Taliprdovou a pár samostatných hodů balonkem. Útočila jsem na ni a dělala výpady, což ji vždycky baví. Tak byla nadšená.

Nejvíc nadšená jsem ale byla já, protože, když jsem se tak koukala na Brtníka, byl to už jinej pán, než ten co seděl v autě. A to bylo nejdůležitější. Domů se tím pádem nevracela oživlá mrtvola, ale normální chlap. Nechala jsem je pak šécky na zahradě a šla opatřit Taliprtku slušivejma fuskama, aby si nerozblemcávala ty nohy, který se mi podařilo konečně už částečně zaléčit. Kdyby nebyla taková nimra, mohlo to už být dávno v cajku.

Akorát, když jsem jí zabandážovala a propustila do oběhu, dorazila návštěva. Přijela Petrs01 s Peťanem. Aaaajííí to měli ohařící fšící radost, najednou bylo o čtyři ruce navíc na mudlání a hraní si. A já měla sparringpartnerku na košť prvního burčáku, kterej jsem koupila, když jsem v Řepákově čekala na Brtníka, až mě konečně vyzvedne autem. Celkem dobrý pití. Tak jsme si tak klábosili, Brtník seděl na židli a nic nedělal a odpočíval. Tak nakonec ten začátek vzal úplně jinej začátek, než to vypadalo, což?